

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 138/13

Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-95/12
Επιτροπή κατά Γερμανίας

Το Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή της Επιτροπής με την οποία ζητούσε την επιβολή οικονομικών κυρώσεων κατά της Γερμανίας σχετικά με τον νόμο Volkswagen

Η Γερμανία συμμορφώθηκε πλήρως προς την αρχική απόφαση του Δικαστηρίου του 2007

Ο γερμανικός κατασκευαστής αυτοκινήτων Volkswagen μετετράπη σε ανώνυμη εταιρία το 1960 με ομοσπονδιακό νόμο, τον «νόμο Volkswagen»¹. Κατά τη θέσπιση αυτού του νόμου, η ομοσπονδιακή δημοκρατία και το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξωνίας ήταν οι δύο βασικοί μέτοχοι της Volkswagen, κατέχοντας έκαστο το 20 % του κεφαλαίου της. Μολονότι σήμερα η ομοσπονδιακή δημοκρατία δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των μετόχων της Volkswagen, το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξωνίας διατηρεί ακόμα συμμετοχή της τάξεως του 20 %.

Αρχικώς, ο νόμος Volkswagen επέτρεπε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξωνίας να ορίζουν έκαστο δύο μέλη του συμβουλίου εποπτείας, καθόσον αμφότερα κατείχαν μετοχές της εταιρίας². Επιπροσθέτως, ο εν λόγω νόμος θέσπιζε ανώτατο όριο στα δικαιώματα ψήφου παντός μετόχου στον αριθμό ψήφων που παρέχουν μετοχές αξίας 20 % του εταιρικού κεφαλαίου³. Επιπλέον, ο νόμος Volkswagen προέβλεπε μειωμένη κωλύουσα μειοψηφία, πρόβλεψη η οποία επέτρεπε σε μειοψηφία ανερχόμενη μόνο σε 20% του μετοχικού κεφαλαίου να αντιτίθεται στη λήψη σημαντικών αποφάσεων της εταιρίας, ενώ το γερμανικό δίκαιο περί ανωνύμων εταιριών απαιτεί 25 %⁴.

Εκτιμώντας ότι οι ως άνω τρεις διατάξεις του νόμου Volkswagen αντέβαιναν, μεταξύ άλλων, προς την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, την οποία εγγυάται το δίκαιο της Ένωσης, η Επιτροπή άσκησε, το 2005, προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά της Γερμανίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με απόφασή του εκδοθείσα το 2007⁵, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Γερμανία, διατηρώντας σε ισχύ τη διάταξη του νόμου Volkswagen σχετικά με τον ορισμό, από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξωνίας, μελών του συμβουλίου εποπτείας, καθώς και τη διάταξη σχετικά με τη θέσπιση ανωτάτου ορίου στα δικαιώματα ψήφου σε συνδυασμό με τη διάταξη περί μειωμένης κωλύουσας μειοψηφίας, παραβίασε την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων.

Κατόπιν αυτής της αποφάσεως, η Γερμανία κατήργησε⁶ τις δύο πρώτες διατάξεις, αλλά διατήρησε σε ισχύ τη διάταξη περί μειωμένης κωλύουσας μειοψηφίας.

¹ Νόμος περί πωλήσεως σε ιδιώτες μετοχών της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης Volkswagenwerk (Gesetz über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagenwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand), της 21ης Ιουλίου 1960.

² Άρθρο 4, παράγραφος 1.

³ Άρθρο 2, παράγραφος 1.

⁴ Άρθρο 4, παράγραφος 3.

⁵ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, [C-112/05](#), Επιτροπή κατά Γερμανίας. Βλ. επίσης ανακοινωθέν τύπου αριθ. [74/07](#).

⁶ Με τον τροποποιητικό νόμο του νόμου περί πωλήσεως σε ιδιώτες μετοχών της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης Volkswagenwerk (Gesetz zur Änderung des Gesetzes über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagenwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand), της 8ης Δεκεμβρίου 2008.

Η Επιτροπή εκτίμησε ότι προέκυπτε από την απόφαση του 2007 ότι έκαστη από τις τρεις ως άνω διατάξεις συνιστούσε αυτοτελή παραβίαση της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων και ότι, επομένως, η διάταξη περί της μειωμένης κωλύουσας μειοψηφίας έπρεπε επίσης να είχε καταργηθεί. Κατά συνέπεια, προσέφυγε εκ νέου⁷ στο Δικαστήριο και ζήτησε την επιβολή οικονομικών κυρώσεων κατά της Γερμανίας λόγω της μη πλήρους εκτελέσεως της αποφάσεως του 2007. Η Επιτροπή ζήτησε την επιβολή χρηματικής ποινής 282 725,10 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστερήσεως εκτελέσεως της αποφάσεως του 2007, από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως και μέχρις ότου εκτελεστεί η απόφαση του 2007. Περαιτέρω, ζήτησε την επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού, το οποίο θα προκύψει από τον πολλαπλασιασμό του ημερήσιου ποσού των 31 114,72 ευρώ με τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει, χωρίς να έχει τερματιστεί η παράβαση, από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως του 2007 μέχρι την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως ή μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω κράτος μέλος θα θέσει τέρμα στην παράβαση.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο απορρίπτει την ως άνω προσφυγή.

Κατά το Δικαστήριο, προκύπτει, τόσο από το διατακτικό της αποφάσεως του 2007, το οποίο περιέχει την απόφαση του Δικαστηρίου, όσο και από το σκεπτικό της εν λόγω αποφάσεως, ότι το Δικαστήριο δεν είχε διαπιστώσει παράβαση απορρέουσα από τη διάταξη σχετικά με τη μειωμένη κωλύουσα μειοψηφία, μεμονωμένως εξεταζόμενη, αλλά μόνον όσον αφορά τον συνδυασμό της διατάξεως αυτής με εκείνη περί θεσπίσεως ανωτάτου ορίου στα δικαιώματα ψήφου.

Κατά συνέπεια, η Γερμανία, καταργώντας, αφενός, τη διάταξη του νόμου Volkswagen σχετικά με τον ορισμό, από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το ομόσπονδο κράτος της Κάτω Σαξωνίας, μελών του συμβουλίου εποπτείας, και, αφετέρου, τη διάταξη σχετικά με τη θέσπιση ανωτάτου ορίου στα δικαιώματα ψήφου, θέτοντας έτσι τέρμα στον συνδυασμό μεταξύ της τελευταίας διατάξεως και αυτής σχετικά με τη μειωμένη κωλύουσα μειοψηφία, **συμμορφώθηκε**, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, **προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την απόφαση του 2007.**

Εξάλλου, το Δικαστήριο απορρίπτει ως απαράδεκτη την αιτίαση της Επιτροπής κατά την οποία η Γερμανία θα έπρεπε να είχε τροποποιήσει επίσης το καταστατικό της Volkswagen, το οποίο περιέχει ακόμα ρήτρα σχετικά με τη μειωμένη κωλύουσα μειοψηφία, κατ' ουσίαν ανάλογη προς αυτή του νόμου Volkswagen: η απόφαση του 2007 αφορούσε αποκλειστικά τη συμβατότητα ή μη ορισμένων διατάξεων του νόμου Volkswagen προς το δίκαιο της Ένωσης και όχι το καταστατικό της εν λόγω εταιρίας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

⁷ Για γενικές πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου βλ. την υπόμνηση στο τέλος του παρόντος ανακοινωθέντος τύπου.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασης διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)"

 (+32) 2 2964106